

N:o 12.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 18 februari 1908.

— — — — Andra Kammaren den 19 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af justitieombudsmannens framställningar om ändringar af 22 kap. 14 § strafflagen och 23 kap. 4 § samma lag.

(Laguskottets utlåtande n:o 3.)

Till Konungen.

Uti sin till innevarande Riksdag afgifna ämbetsberättelse har justitieombudsmannen hemställt, att Riksdagen måtte för sin del antaga lagar om ändrad lydelse af 22 kap. 14 § strafflagen och 23 kap. 4 § samma lag i syfte att i nämnda paragrafer må införas uttrycklig bestämmelse därom, att ledamot i styrelse för solidariskt bankbolag så ock annan, som är satt att leda dess angelägenheter, varder med afseende å förfarande, som i nämnda lagrum afses, likställd med dylik representant för aktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag eller registrerad förening för ekonomisk verksamhet.

Enligt Riksdagens uppfattning kan det icke gärna vara något tvifvel underkastadt, att stadgandena i 22 kap. 14 § strafflagen äro tillämpliga å hvarje sådan representant för en juridisk person, som gör sig skyldig till förbrytelse, hvilken i nämnda paragraf omförmäles, och således äfven å ledamot i styrelsen för solidariskt bankbolag eller å annan, som är satt att leda bolagets angelägenheter. Det torde icke heller hafva varit föremål för tvekan, att, därest t. ex. ledamot af styrelsen för aktiebolag i

denna sin egenskap gjort sig skyldig till sådan handling, som afses i 23 kap. 4 § strafflagen, han därför kunnat och bort, redan innan uttryckligt stadgande därom gifvits, straffas såsom bedräglig, oredlig eller vårdslös gäldenär. På initiativ af justitieombudsmannen insattes emellertid år 1882 i sistnämnda paragraf den bestämmelsen, att representant för aktiebolag skulle i förekommande fall straffas, som vore han gäldenär i konkursen. På den sålunda inslagna vägen har man sedermera fortsatt. I samband med stiftandet af nu gällande lagar om aktiebolag, om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet samt om försäkringsrörelse har till undvikande af hvarje möjlighet till missförstånd såväl i 22 kap. 14 § som i 23 kap. 4 § strafflagen intagits uttryckligt stadgande därom, att berörda paragrafer skulle vara tillämpliga å ledarne för samtliga de juridiska personer, som i nämnda lagar afsåges. Det måste emellertid noga fasthållas, att genom dessa tillägg någon inskränkning icke får anses vara gjord i den allmänna principen om tillämpligheten af ifrågavarande lagrum jämväl å dylika representanter för juridiska personer, som icke finnas uti vederbörande paragraf uttryckligen angifna.

Genom att lagen särskildt nämner vissa juridiska personer skulle emellertid den missuppfattningen kunna vinna stöd, att ifrågavarande lagrum icke vore tillämpliga å andra slag af juridiska personer. En allmän regel, som omfattade alla, å hvilka dessa lagrum hade afseende, och sålunda undanröjde nämnda anledning till missförstånd, vore därför otvifvelaktigt att föredraga, i synnerhet som man annars torde blifva nödsakad att ånyo göra tillägg till ifrågavarande paragrafer, så snart andra juridiska personer än de däri upptagna blifva underkastade reglering i den civila lagstiftningen. Då emellertid de af justitieombudsmannen föreslagna tilläggen skulle medföra en, äfven i formellt afseende önskvärd, likställighet mellan ekonomiska bildningar med i viktiga afseenden enahanda rättsliga ställning samt dessutom endast innebära ett fortskridande å den väg, hvarpå lagstiftningen i förevarande afseende redan inslagit, har Riksdagen funnit sig böra, med bifall till justitieombudsmannens ifrågavarande framställningar, för sin del antaga

dels följande

Lag

om ändrad lydelse af 22 kap. 14 § strafflagen.

Häri genom förordnas, att 22 kap. 14 § strafflagen skall erhålla följande ändrade lydelse:

Går fullmäktig i sak, den honom betrodd är, svik-

ligen hufvudmannens vederpart till handa, vare sig med skrifts uppsättande, eller med råd eller skäl, eller eljest till hufvudmannens skada främjar sin eller andras nytta, eller begår syssloman vid annat uppdrags utförande trolöshet emot hufvudman; vare lag som i 11 § sägs; och varde fullmäktig, som med sådant brott beträdes, dömd ovärdig att vidare föra andras talan inför rätta.

Såsom syssloman skall ock straffas, efter ty nu sagdt är, ledamot i styrelse för aktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag, solidariskt bankbolag eller registrerad förening för ekonomisk verksamhet, så ock annan, som är satt att leda bolagets eller föreningens angelägenheter.

Förleder man, i sviklig afsikt, annan till oskäligen rättegång; straffes med böter;

dels ock följande

Lag

om ändrad lydelse af 23 kap. 4 § strafflagen.

Häri genom förordnas, att 23 kap. 4 § strafflagen skall erhålla följande ändrade lydelse:

Har aktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag, solidariskt bankbolag eller registrerad förening för ekonomisk verksamhet kommit i konkurstillstånd, och finnes styrelseledamot eller annan, som är satt att leda bolagets eller föreningens angelägenheter, hafva mot borgenärerna sig förbrutit, som här ofvan sägs; då skall han straffas, som vore han gäldenär i konkursen.

Stockholm den 19 februari 1908.

Med undersätlig vördnad.
